

Nr 20.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1951/52, i vad propositionen avser finansdepartementets verksamhetsområde.

(5:e avd.)

Driftbudgeten.**Sjunde huvudtiteln.**

1:o) 1951 års penningvärdeundersökning. I propositionen nr 2 har Kungl. Maj:t (bilaga 6, punkt 1, s. 43 av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 4 januari 1952), under åberopande av vad departementschefen tidigare samma dag anfört vid anmälan i statsverkspropositionen av frågan om beräkningen av reservationsanslaget till 1951 års penningvärdeundersökning för budgetåret 1952/53 (bilaga 9, punkt 75), föreslagit riksdagen att till 1951 års penningvärdeundersökning å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1951/52 anvisa ett reservationsanslag av 100 000 kronor.

Utskottet, som denna dag i utlåtande nr 7, punkt 67, lämnat utan erinran vad i statsverkspropositionen anförts vid anmälan av frågan om beräkningen av förenämnda reservationsanslag för budgetåret 1952/53, får med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förevarande förslag hemställa,

att riksdagen må till 1951 års penningvärdeundersökning å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1951/52 anvisa ett reservationsanslag av 100 000 kronor.

Kapitalbudgeten.**Diverse kapitalfonder.****Fonden för kreditgivning till utlandet.**

2:o) **Kreditgivning till Sovjetunionen.** Kungl. Maj:t har (bilaga 17, s. 105 och 106) föreslagit riksdagen att till Kreditgivning till Sovjetunionen å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1951/52 anvisa ett investeringsanslag av 175 000 000 kronor.

Enligt den mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union träffade kreditöverenskommelsen av den 7 oktober 1946 beviljades Sovjetunionens regering en kredit å 1 000 miljoner kronor att utnyttjas under

loppet av fem år, räknat från och med dagen för avtalets ikraftträdande. Krediten beräknades enligt avtalsbestämmelserna komma att utnyttjas med i genomsnitt 200 miljoner kronor för varje år. Under en ettårsperiod icke utnyttjat kvarstående kreditbelopp skulle dessutom få tagas i anspråk under följande ettårsperioder, därvid den totala belastningen av krediten under en ettårsperiod dock icke finge överskrida 300 miljoner kronor. I anslutning till överenskommelsen har riksdagen för budgetåret 1947/48 under fonden för kreditgivning till utlandet anvisat ett investeringsanslag till Kreditgivning till Sovjetunionen å 200 miljoner kronor. För ifrågasvarande kreditgivning har jämväl disponerats medel från det för budgetåret 1946/47 under fonden för kreditgivning till utlandet anvisade anslaget till Bidrag till internationellt återuppbyggnadsarbete.

De medel som sammanlagt stått till förfogande för ändamålet uppgingo vid femårsperiodens utgång, den 9 december 1951, till 428,3 miljoner kronor. Den totala belastningen av krediten kan enligt av riksbanken lämnade uppgifter beräknas till i runt tal 570 miljoner kronor. Härvid har hänsyn tagits till den ytterligare belastning som enligt kreditavtalets bestämmelser kan äga rum under ettårsperioden den 10 december 1951—den 9 december 1952. Departementschefen framhåller, att det slutliga beloppet för kreditutnyttjandet med hänsyn till sistnämnda förhållande ännu icke med säkerhet kan beräknas. Med hänsyn härtill anses, utöver det i det föregående angivna medelsbehovet av (570 — 428 =) 142 miljoner kronor, böra räknas med att ytterligare några tiotal miljoner kronor kunna tillkomma. För slutlig reglering av de i enlighet med kreditavtalet gjorda utbetalningarna föreslås därför skola uppföras ett investeringsanslag av 175 miljoner kronor.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, hemställer

att riksdagen må till *Kreditgivning till Sovjetunionen* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1951/52 anvisa ett investeringsanslag av 175 000 000 kronor.

Stockholm den 26 februari 1952.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Iwar Anderson, Näsgård, Ohlon, fröken Andersson, herrar Leander, Gillström, Pålsson, Näsström, Sundelin, Bergh, Hesselbom, Ragnar Persson och Edvin Thun; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Svensson i Grönvik, Andersson i Malmö, Wallentheim, Lindholm, Ståhl, Staxäng, Johansson i Mysinge, Hoppe, Kollberg, fröken Elmén, herrar Andersson i Munkaljungby, Wedén och Gustafsson i Stockholm.